

МИХАЙЛО СТАРИЦЬКИЙ

ЗА ДВОМА ЗАЙЦЯМИ

НАША КНИГА

Михайло Старицький

За двома зайцями

Комедія із міщанського побиту з співами і танцями в 4-х
діях

ДІЙОВЕ ЛЮДЕ

Прокіп Свиридович Сірко — міщанин, має крамницю

Явдокія Пилипівна — його жінка

Проня — дочка їх

Секлита Пилипівна Лимариха — сестра Сірчисі, перекупка

Галя — її дочка

Свирид Петрович Голохвостий — промотаний цилюрник

Настя, Наталка — подруги Проніні, манірні

Химка — наймичка у Сірків

Пидора — поденщиця у Лимарихи

Степан Глейтюк — був наймитом у Лимарихи, тепер слюсар

Марта — бублейниця

Устя — черевичниця } гості у Лимарихи

Меронія — живе при монастирі

Два баси

Йоська — жид

Квартальний, катеринщик, міщане і люд

ДІЯ ПЕРША

Глибокий яр. Під горою наліво гарненький домок Сірків з садком; за ним баркан і знов якийсь садок і домок, направо — гора, баркан, а далі яр. На дальній горі видко Київ. Вечір.

Вихід I

Прокіп Свиридович і Явдокія Пилипівна. Сидять на лавці біля дому.

Явдокія Пилипівна. Бач, як сьогодні вечірню зарання одправили, ще й сонечко не зайшло! А то тим, що новий дячок гарно вичитує.

Прокіп Свиридович. Чим же гарно?

Явдокія Пилипівна. Як чим? Голосно: словами, мов горохом, сипле.

Прокіп Свиридович. Так, так! Як пустить язика, то він у його, як млинове колесо, тільки бр-р-р!... І меле разом, і шеретує...

Явдокія Пилипівна. А твій старий мене, мене той язик, як баба вовну...

Прокіп Свиридович. Прирівняй ще цього штокала до старого дячка! Той таки і чита по-стародавньому, по-божественному, а цей...

Явдокія Пилипівна. Заступається за свого шкарбуна тим, мабуть, що табакою поштує.

Прокіп Свиридович. Так що ж, що поштує!

Явдокія Пилипівна. А то, що і в церкві заживаєш табаку, мов маненький...